

Krajina vůně jahod



Projíždím-li Povtavím, zjišťuji že
krásněji nikde ve světě není.
Vltava dala tomuto kraji krásná
údolí, která ještě husté lesy lemují.
Tam se rozkládá městečko Netvořice,
kdo je blíže pozná, neopouští je více.
Od Holého vrc hu jsou vidět dva kostely,
a jejich věže k nebesům vztyčeny.
Jeden je katolický, druhý církve husitské,
kolem nich se chaloupky k sobě tulí,
a lidé zde po staletí žijí svorně a v lásce.
Od pradávna na políčkách pracovali,
a jahody, ty nejsladší plody pěstovali.
Tak už je to dáno, že každé místo je na zemi
něčím požehnáno.
Zde nás stvořitel obdařil půdou úrodnou,
a krásnou přírodou.
Když skončí práce na polích, z náměstí se ozývá
dětský smích.
To nastává slavná netvořická pouť, nikdo na ní
nemůže zapomenout.
Jen v letech válečných bylo náměstí pusté a,
domky byly od okupantů vystěhované.
O vánocích byla okna zatažená, žádná světla
pro radost dětí nesvítila.
Když přijdou do Netvořic dnes Vánoce,
v oknech se rozsvěcují elektrické svíce.
V rodinách pospolu staří, mladí usedají,
a světla v srdcích, a radost v duši
z dobře vykonané práce všichni pocífuji.

Věnuji Netvořicím
Jindra Schmejdová
Jankovská
Vysoký Újezd